

**ПТАХИ, ЯКІ
РОЗМНОЖУЮТЬСЯ
ВЗИМКУ.**

ШИШКАР

**Виконала:
Бронська Влада
7-А клас**

Більшість тварин розмножується в теплу пору року, коли сонце досить зігріває повітря, а навколо багато їжі. Однак деякі тварини народжують дитинчат взимку, викликаючи подив не тільки обивателів, але і вчених-зоологів.

Lasse Olsson © 2010
www.birding.se

Lasse Olsson © 2010
www.birding.se

Ялиновий
шишкар - один з
небагатьох
птахів, який не
відлітає в теплі
краї. Цей птах
навіть
гніздується тоді,
коли ще лежить
глибокий сніг -
наприкінці
зими й на

Шишкар ялиновий ,
невеликий, міцно
збитий птах, вагою до
50 г. Загальне
збарвлення тіла
самців червоне, а
самок – зеленувато-
жовте

Характерною ознакою цих
своєрідних птахів є дзьоб,
нижня і верхня частина
якого зігнуті і
перехрещуються між
собою. Ним, немов
пінцетом, шишкар виймає

Було доведено, що в шишкарів спостерігається асиметрія не тільки між дзьобом і м'язами нижньої щелепи, але і між довжиною третьою фаланги пальця птаха та положенням верхньої й нижньої частини дзьоба відносно одна одної.

Дійсно, птах завжди тримає шишку, прикладаючи більше зусиль з певного боку. Так, якщо половинки дзьоба схрещуються на праву сторону, лівий палець сильніший, і навпаки. Потужний дзьоб і добре розвинені м'язи щелепи свідчать про особливу функціональну адаптацію для добування насіння із

Шишкар часто притримує шишку лапками і лущить її дзьобом. Таким же чином, але вже вниз головою, він дістається до вмісту висячих шишок. Іноді він забирає шишку з собою, щоб поласувати в більш сприятливих умовах.

Спосіб життя всіх видів шишкарів притаманна цікава особливість. Оскільки вони живляться майже виключно хвойними насінням, урожай яких буває не щороку, то і в сезонних явищах цих птахів можна помітити річні коливання.

У будь-яку пору року
шишкарі здійснюють
кочівлі, покидаючи
області з неврожаєм
шишок і
зосереджуючись у
великій кількості в
врожайних місцях
хвойних лісових масивів.

І в інтенсивності
розмноження цих птахів
є деяка періодичність,
оскільки чисельність їх з
року в рік настільки
коливається, що це не

Шишкар – ялинник будує таке тепле гніздо, що ні яйця, ні пташенята в ньому не замерзають. Будує його лише самка з гілочок хвойних дерев, лишайника, м'яких корінців, вимощує мохом, шерстю, пір'ям.

Самець супроводжує самку, коли вона збирає будівельний матеріал. Гніздо завжди знаходиться високо над землею, біля стовбура чи в сплетінні крайніх гілок. Як тільки самка знесе яйця, з гнізда нікуди не відлучається, щоб не застудити яєць. Їжею

Вигодовують
шишкарі
пташенят не
комахами, як
більшість птахів,
а подрібненими
насінинами
хвойних дерев. До
речі,
вилуплюються
пташенята з яйця
з прямим
дзьобом, але через
3 тижні його краї

Вигодовування пташенят має припадати на той час, поки з ялинових шишок ще не вилетіло насіння, їх легко добувати батькам, а потім підрослим пташеняттям, які

Після висипання насіння зібрати достатню кількість поживи шишкарям стає складно, особливо молодим птахам, які спочатку навіть літають поганенько.

Шишкарі відіграють дуже важливу роль в житті хвойного лісу. Добуваючи своїм перехрещеним дзьобом насіння з шишок, шишкар з'їдає з них небагато насіння, скидаючи при цьому велику кількість шишок на землю. Ці невідкриті шишки, з яких ще не висіялось насіння, можуть довго лежати під снігом, а в голодний час стають кормом для

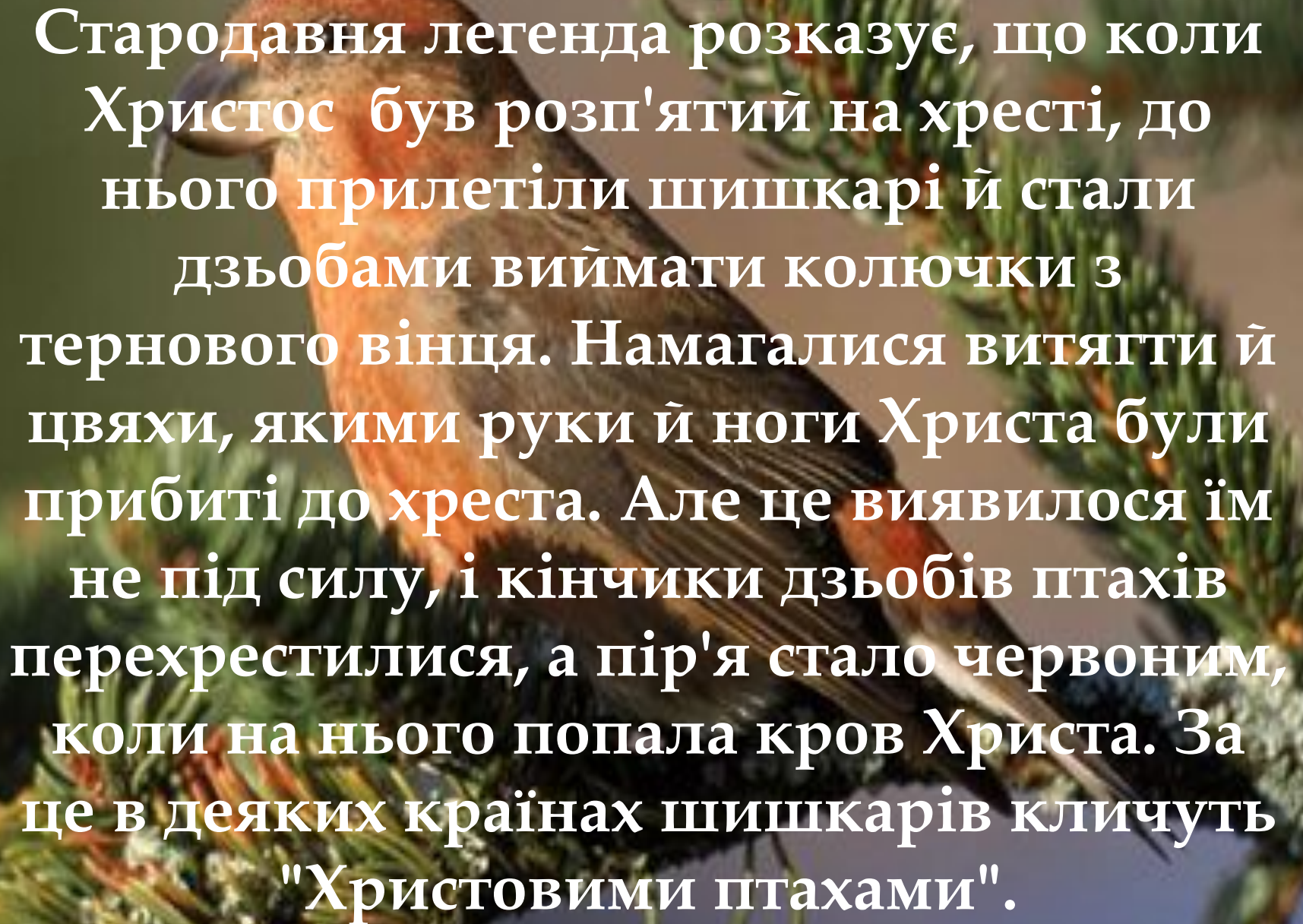

Самці шишкаря
ЯЛИНОВОГО

Самка

Ще одну особливість мають ці пташки. Хвойне смолисте насіння – основний корм шишкаря. І тому тіло старого шишкаря настільки просочується смолою, що не піддається гниттю. Десять – п'ятнадцять років може лежати така «мумія» шишкаря.

Стародавня легенда розказує, що коли Христос був розп'ятий на хресті, до нього прилетіли шишкарі й стали дзьобами виймати колючки з тернового вінця. Намагалися витягти й цвяхи, якими руки й ноги Христа були прибиті до хреста. Але це виявилось їм не під силу, і кінчики дзьобів птахів перехрестилися, а пір'я стало червоним, коли на нього попала кров Христа. За це в деяких країнах шишкарів кличуть "Христовими птахами".

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!